

slag, en ændringsvedtagelse af Maastricht-Traktaten, og Danmark sagde, at det ville man ikke gå med på, før der havde været en ekstra folkeafstemning. Det er hele det retlige område.

Jeg vil gerne høre, om SF i virkeligheden ønsker at sige: Det mente vi ikke, og vi mener ikke det, som vi beslutter her i Folketinget, og derfor vil det ikke være gældende. Jamen det er i virkeligheden det, hvis man kun taler om undtagelserne i stedet for at tale om det, der er det reelle, nemlig ændringsforslaget til Maastricht-Traktaten i foråret 1992.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det kan godt være, det er lidt sent, men det, som hr. Steen Gade giver udtryk for, er altså lidt dobbeltydigt.

Danmark har accepteret Edinburgh-Afgørelsen, og det er jo en af svaghederne ved Edinburgh-Afgørelsen, at de andre lande uhindret kan gå videre. Det betyder jo også, at vi selvfølgelig godt kan deltage i diskussion på en regeringskonference og opfordre de andre til at lade være, men når hr. Steen Gade udlægger teksten på denne måde, er realiteterne jo, at Danmark bare må kapitulere og se på, at de andre laver det, som de ønsker på det retlige område. Men når jeg tager ordet nu, så er det, fordi jeg har lyttet lidt til den her meningsudveksling, der har været også mellem hr. Kent Kirk og hr. Steen Gade, og jeg synes egentlig, at begge ordførere taler om det retlige forbehold som noget utrolig negativt, hr. Kent Kirk som noget direkte negativt, og hr. Steen Gade omtalte det alene som noget, der er blevet lovet befolkningen, og derfor skal man opretholde det.

Jeg vil gerne spørge hr. Steen Gade: Er der ikke noget utrolig positivt ved det danske forbehold? Jeg synes, man savner, at SF taler om, der faktisk er noget positivt ved det her forbehold, nemlig at man sikrer den nationale, den danske selvbestemmelsesret på det her område i stedet for at lade kompetencen overgå til et overstatsligt EU-samarbejde. Det er jo det, der er hele kernen – det er det, der gerne skulle være positivt ved, at Danmark afstår fra det overstatslige samarbejde på forskellige og helst flere områder i EU-samarbejdet.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu synes jeg egentlig, at SF er blevet skældt ud i 1½ år, fordi vi var så positive over for forbehold

det og kunne se så mange perspektiver i det. Så derfor vil jeg bare sige til hr. Thulesen Dahl: Det er jo det, vi kan, og vi kan også se perspektiver i, at Danmark om nødvendigt har det alene, men det er da klart, at vi ville foretrække, at alle lande var i den position.

Så må jeg sige til fru Annette Just: Fru Annettes Justs indlæg handler vel egentlig om, at fru Annette Just ikke mener, at det nationale kompromis er noget værd, og at Edinburgh er noget svindel. Det er jeg ikke enig med fru Annette Just i, men det var vel det, indlægget dybest set skulle illustrere. Og jeg mener, at fru Annette Just tager fundamentalt fejl.

Så til hr. Keld Albrechtsen, punkt 1: Det her handler ikke om, at Danmark skulle kunne sidde uden for døren. Danmark sidder jo lige præcis ikke uden for døren. Danmark sidder inden for døren. Der er ingen kapitulation, Danmark kan da altid sige nej til en traktat. Jamen herre gud, det er jo det, jeg har sagt til statsministeren og udenrigsministeren. Det er jo dem, der sagde ja i sin tid nede i forhandlingerne, og de skal komme hjem med et resultat, hvis SF skal sige ja, som er tilfredsstillende på en lang, lang række punkter.

Det betyder jo det modsatte af det, som Enhedslisten prøver at bilde folk ind i den her debat: at vi ikke kan sige nej. Jamen det kan vi jo da, selvfølgelig kan vi sige nej, men vi er forpligtet via Edinburgh derved, at vi også har sagt, at nogle lande kan gå videre. Det er jo i smuk tråd med, at SF også har sine tanker om fleksibilitet.

Hr. Kent Kirk påpeger, at Danmark har en anden situation end Irland og England. Ja, det er rigtigt. Det er ikke SF, der skal fremlægge en model for, hvordan undtagelsen skal formuleres. Det er SF, der skal stille et krav til statsministeren og udenrigsministeren om – hvis der bliver tale om, at det er nødvendigt med et forbehold – at det så skal være sådan, at det forbehold sikrer Danmark både reel og juridisk ret til at lave sin egen politik, og at den nordiske pasunion ikke bliver anfægtet.

Det er vores krav. Det er forholdsvis simpelt, og det sagde jeg også i mit indlæg.

Formanden:

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører. De 3 gange til hr. Steen Gade er forbi.